

הרי היא טריפה.

וכל זה דוקא שנמצאת המחט בדופן בית הכוסות לפי שהוא עבה ויש בו כפלי שומן המסוגלים לסתום את הנקב. אבל אם נמצא הנקב בדופן ההמסס, שהוא דופן דק, חיישינן שניקב מצד לצד ולכן היא טריפה.

אמר רב אשי: אף אנו נאמר:

בבל — בורסיף. בורסיף — בבל.

למאי נפקא מינה — לגיטי נשום.

בני בבל היו בקיאים בכתיבת הגט לשם האשה המתגרשת. ולכן, המביא גט מבבל אינו כמביא גט ממדינת הים, ואינו צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם. ועכשיו נשתנה שמם של בני בבל והם נקראים בני בורסיף ואילו בני בורסיף נקראים בני בבל, והם מאלה שלא בקיאים בכתיבת הגט, ולכן המביא גט מאלה הקרויים כיום בני בבל צריך הוא לומר בפני נכתב ובפני נחתם.

למאי נפקא מינה — למקח וממכר, שאם שילם עבור אחד מהם, מה הוא קנה⁽¹¹⁴⁾.

אמר אבוי: אף אנו נוסיף על דברי רב חסדא דברים נוספים שהשתנה שמם ונאמר:

הובלילא — בי כסי. בי כסי — הובלילא.

שמתחילה היו קוראים ל"המסס" [שהוא חלק ממערכת העיכול של הבהמה] — "הובלילא". ואילו ל"בית הכוסות" [שגם הוא משמש כחלק ממערכת העיכול] היו קוראים "בי כסי". ועתה השתנו השמות להיפך.

למאי נפקא מינה — למחט שנמצאת בעובי הדופן של "בית הכוסות".

דאם נמצא הנקב שעשתה בו המחט רק מצד אחד של דופן בית הכוסות הרי הבהמה כשירה, שאין היא נטרפת אלא אם היה הנקב מפולש בדופן מצד לצד.

ואם נמצא הנקב משני צדדים של הדופן,

הדרן עלך במה מדליקין

לגבי קטנה וגדולה אין חידוש בזה כי מוכן שהכל יודעים שכך קורים היום לקטנה פתורא ולגדולה פתורתא, וצ"ע.

114. השפת אמת מקשה, שבשופר ובערבה מוכן מדוע צריך רב חסדא לומר שנשתנה שמם, והיינו כדי שידעו שהדברים שקוראים להם היום שופר וערבה, אין יוצאים בהם ידי חובה, אבל